

SATIRA FEST 2012.

Izabrani aforizmi

Selektor Aleksandar Baljak

Etna 2012.

10. MEĐUNARODNI FESTIVAL HUMORA I SATIRE
"SATIRA FEST 2012."

Svečana sala opštine Stari grad, Makedonska 42,
u petak, 12. oktobra u 19 časova.

Организатор:
Beogradski
aforističarski krug

Спонзор:
MOZZART

220 ⚡
ГОДИНА
СРПСКОГ
АФОРИЗМА

УЛАЗ СЛОБОДАН

"ДОЂИТЕ ДА НАМ СЕ СМЕЈЕТЕ"

Учествују најбољи
афористичари
и сатиричари
из Србије,
Crne Gore,
Bosne i Hercegovine i
Hrvatske.

Патронски:

Министарство културе
и информисања
Републике Србије

Град Крагујевац

Градско општина
Стари град

Секретаријат за културу
града Београда

Plakat - Tošo Borković

UČESNICI DESETOG SATIRA FESTA
(12. oktobar 2012)

Zoran Rankić (1935), *Beograd, Srbija*
Savo Martinović (1935), *Beograd, Srbija*
Ranko Guzina (1939), *Beograd, Srbija*
Ismet Salihbegović (1945), *Sarajevo, BiH*
Borislav Mitrović (1949), *Nova Topola, BiH*
Dušan Puača (1949), *Beograd, Srbija*
Bojan Bogdanović (1951), *Zenica, BiH*
Mitar Đerić (1952), *Beograd, Srbija*
Milivoje Radovanović (1953), *Svilajnac, Srbija*
Aleksandar Baljak (1954), *Beograd, Srbija*
Veselin Lari Mišnić (1954), *Beograd, Srbija*
Radmilo Mićković (1954), *Rača, Srbija*
Zlatko Tomić (1954), *Split, Hrvatska*
Zoran T. Popović (1957), *Pančevo, Srbija*
Jovo Nikolić (1958), *Koraj, BiH*
Milan R. Simić (1959), *Velika Plana, Srbija*
Slavomir Vasić (1962), *Aleksinac, Srbija*
Slobodan Simić (1963), *Beograd, Srbija*
Ekrem Macić (1966), *Konjic, BiH*
Vladimir Mićković, (1967), *Podgorica, Crna Gora*
Dejan Tofčević (1971), *Podgorica, Crna Gora*
Bojan Ljubenočić (1972), *Beograd, Srbija*
Miodrag Stošić (1982), *Vladičin Han, Srbija*
Vladimir Dramićanin (1982), *Beograd, Srbija*
Bojan Rajević (1988), *Cetinje, Crna Gora*
Čarna Popović (1989), *Pančevo, Srbija*

Satira fest 2012.

Nagrada "Vuk Gligorijević" za najbolji aforizam Bojanu Rajeviću

ZORAN RANKIĆ (1935)

Krajnje je vreme da i Srbija uđe u Evropu
jer je ta Evropa već nekoliko puta ulazila u Srbiju.

Cilj našeg puta je da pronađemo put do našeg cilja.

Ko pređe granicu slobode, biće u slobodu vraćen.

Neprijatelju se, kažete, treba suprotstaviti
tako da on to ne primeti i treba ga pustiti, kažete,
da pobedi tako da mi to ne primetimo.

Znali smo šta nam spremaju,
ali smo mislili da mi to spremamo njima.

Pradeda mi je bio Srbin, prababa Srpkinja,
deda Srbin, baba Srpkinja, otac Srbin, majka Srpkinja,
sestra mi je Srpkinja, ja sam Srbin.
I ko sad da nam veruje da nismo nacionalisti!

U Hagu je sve više Srba.
Uskoro ćemo ga pripojiti matici Srbiji.

Spremni smo za velika dela,
ali njih nema pa nema.

Oni prete da će da se vrate,
a ovi da neće da odu.

Samo napred!
Mnogi su tako otišli.

On: Dobar dan! Ja: Dobar dan!
On: Doviđenja! Ja: Doviđenja!
O, srodnih li duša!

U svakom čoveku gledaj čoveka.
To nalaže opreznost.

Došla je starost.
Vreme je da se misli na budućnost.

Ima jedna smrt posle koje zaplakati neću.

Za slobodu ja bih život dao,
da već nisam za slobodu pao.

SAVO MARTINOVIĆ (1935)

Socijalizam je počeo dobrovoljnim radom,
a završio se prinudnim odmorima.

Čovek se ubio od rada,
jer je od nečega morao da živi.

Posao najmanje zanima onoga ko ga već ima.

Naši vozovi kasne
zato što im nije prilagođen red vožnje.

Čovek koji ne pripada nijednoj partiji
ne bi smeo da laže.

Bog mi dao ono što brani crkva.

Sredstva za kontracepciju su toliko dobra
da neće imati ko da ih hvali.

Žena mi je pobjegla s prijateljem.
Nikad više neću naći tako odanog prijatelja.

Kakva je to javna ličnost
koja se krije u tuđem ormanu?!

Moja tašta je gluvonema,
a njena kćer je teži slučaj: samo je gluva.

Da nije bilo mene,
nas dvoje se ne bismo ni sreli.

Sve što čekamo, kasni,
a ono što nas čeka, dolazi ranije.

Neću da idem komšiji na sahranu,
zato što bi on meni rado došao.

RANKO GUZINA (1939)

Srbi su se uželeli kralja.
Poslednjeg su ubili daleke 1903. godine.

To što vi trenutno radite, kažnjivo je po važećem zakonu,
ali je u pripremi novi, savremeniji zakon.

Nije nam cilj da iskorenimo korupciju,
već da je svedemo u najuže krugove.

Sud će utvrditi da li su naše legende lopovi,
ili su naši lopovi legende?

Sine, svrati u banku,
pa ako primetiš da je obezbeđenje slabo,
podigni neki dinar.

Pre nego što je prodat,
sav zaplenjeni heroin je spaljen.

U partnerskim odnosima stvari stoje ovako:
ponuda zadovoljava potražnju, ali potražnji nije do toga.

Treba nam trezvena politika,
a ne ova ad hik – ad hok!

Potrebno je popiti najmanje litru jake rakije
da bi se dobilo dva do tri promila alkohola u krvi.
Kome se to isplati?

Kad imamo meso za ručak,
mi pre obeda intoniramo himnu.

Sve je više starih Beograđana,
čiji koreni sežu u daleku prošlost.
Jednome je, kako sam kaže,
deda bio trgovac u Singidunumu,
ali su mu komunisti sve konfiskovali.

Seljaci kupuju novu mehanizaciju,
jer sa postojećom ne mogu da blokiraju
ni regionalne puteve.

Kada su stigli visoki gosti,
napredni farmer ih je poveo da im pokaže svoj štajling.

Uzeli bismo mi i zlatnu medalju u streljaštvu
da postoji disciplina *puškomitraljez*.

Niti gledam, niti slušam televizor, ali ga ne gasim.
Kad ga plaćam, ima da radi!

ISMET SALIHBEGOVIĆ (1945)

Sve je transparentno.
Kradu iz očiju.

Ima indicija da Mujo kuje konja po mjesecu
da bi izbjegao poreske obaveze.

Dok poljoprivrednici pjevaju dodolske pjesme,
civilna zaštita se bori protiv poplava.

Svaka čast poplavi,
ali što rat može izbaciti na površinu.

Ko igra oko centra,
rijetko je u ofsajdu.

Za održavanje ravnoteže životinje rep pružaju,
a ljudi ga podvijaju.

Dok je bosanskog lonca,
bit će i narodnih kuhinja.

Do juče su mi govorili: – Još si ti mlad,
a danas: – Gdje si bio dosad?

BORISLAV MITROVIĆ (1949)

Srbiji je još samo rep na Kosovu.
Kad ga podvije, ući će u Evropu!

Policija je u redove mafije ubacila svoje ljude.
U toku je proces pridruživanja!

Ležeći policajac je uvijek na dužnosti.

Član faraonske stranke
lako se ugradi u piramidu vlasti.

Političari se pljuju preko medija
koji mogu najdalje da dobace.

Kupio sam radno mjesto,
a izgleda da ću sebi morati da uplaćujem i platu.

Dok je školovanje bilo besplatno,
moralo se ići u školu.
Otkad se školovanje plaća,
u školu se odlazi samo po diplomu.

Nekad je ručak bio prste da poližem,
a sada mi dođe da ih oglođem!

Doktor traži da mu platimo prije operacije,
poslije će biti kasno.

Ako je danas gore nego juče,
znači da vlast nešto radi.

Izgradnja autoputa kasni
jer mnogi hoće da se ugrade.

Dribling se izvodi glavom,
noge služe da se zavara protivnik.

Čeka nas bolja budućnost, tu i tamo.
Naročito – tamo!

O mrtvima sve najljepše,
pod uslovom da nisu politički aktivni.

DUŠAN PUAČA (1949)

Srbiju dajemo! Kosovo ne dajemo!

Program moje stranke je vrlo jednostavan.
Uzmi ago kolko ti drago!

Kakva je suša bila,
odmah smo dobili suve šljive.

Alchajmer se još nije ni rodio
kad sam ja počeo da zaboravljam neke stvari.

Nisam ja toliko grešan koliko se priča.
Moji gresi ne vode u pakao, već u porodilište.

Odnos moje žene i mene je kao odnos dinara i evra.
Svaki dan dostiže istorijski minimum.

Moja žena čini sve za stabilnost našeg braka.
Pronašla je strateškog partnera.

Rodna ravnopravnost nije dala očekivane rezultate.
Paučići su i dalje to što jesu.

Ni Maje nisu mogle da predvide dešavanja u Srbiji.
Zato su prestale sa računanjem vremena.

Ne gledam više u šoljicu za kafu.
Ispijena šoljica čaja daje mi jasniju sliku o budućnosti.

BOJAN BOGDANOVIĆ (1951)

Da bi ispunila evropske uslove,
Srbija se mora razletiti na sve strane.

Nemoguće je slomiti duh srpskog borca
pošto ga on ne nosi u boci nego u čuturici.

Srpske pobjede su takve
da je sve manje Srba koji to mogu opjevati.

– Kumim te Bože, više Srbin.

– Ne, ako Boga znaš, čuje se odozgo.

Nije teško biti Srbin u Sarajevu.
Konkurencije skoro i da nema.

Koliko smo mi uspjeli da iskopamo,
Bosna i Hercegovina ima najviše stanovnika
po kvadratu zemlje.

Ptičice umiru pjevajući,
jer su povjerovala u program zaštite svjedoka.

I iz oltara bi ukrali
samo da crkva bude gotova!

Ustanite,
da vođa vidi kakav narod zaslužuje!

Ja sam njemački penzioner.
Svakog prvog slavim kursnu slavu.

Odavno nisam otvorio frižider,
jer iz njega vrebaju aveti prošlosti.

MITAR ĐERIĆ (1952)

Osvajači su silom odvodili našu decu iz zemlje.
Razvojem demokratije deca odlaze sama.

Na izborima uvek isto.
Ko pređe narod, prešao je i cenzus.

Daleko smo mi od slobodnih izbora
– reče robijaš.

Za ovolike penzije puno je dana u mesecu!

Lako je penzionerima
koji imaju roditelje.

Da li Kinezi čuvaju naše vaze kao mi njihove?

Kupiću komšiji šifonjer.
Stalno koristi moj!

Žene duže žive, jer kriju godine.

Volim da koristim sobni bicikl.
Kad god stanem, stigao sam.

Poslednja želja mi je
da uhvatim zlatnu ribicu.

MILIVOJE RADOVANOVIĆ (1953)

Imamo sjajnu prošlost i još bolju budućnost.
Šta sve nije bilo i šta sve neće biti.

Koliko sam ja ginuo za svoj narod,
dobro sam i živ.

Više nemamo šta da branimo. Sve smo odbranili.

Nećemo priznati Kosovo
jer nemamo šta da izgubimo.

Mi i Rusi nismo više najjači.
Sada smo najjači mi i Kinezi.

Pravosudnu mafiju treba predati
pravosudnim organima.

Kakvi ste mi vi akademici kad ja nisam čuo za vas!?

Intelektualci treba da priđu većini, jer više ljudi više zna.

To je mnogo važna vest.
Ekskluzivno su je objavili svi mediji.

Od svih koji su stvarno štrajkovali glađu
samo sam ja uspeo da preživim.

Nisam uzalud štrajkovao glađu. Bar sam se pričestio.

ALEKSANDAR BALJAK (1954)

Koliko Srbija treba da se smanji
da bi mogla cela da uđe u Evropsku uniju?

Ako pristupite našem vojnom savezu,
zaboravićemo da smo vas bombardovali.

Nisu im rekli da ih vode na streljanje.
U toku je bio Svetski dan borbe protiv stresa.

Svi moji preci su bili Srbi, pa sam to i ja bio.

A kad budem javno pretio šefu mafije,
pažljivo me slušajte,
jer neću govoriti dvaput!

Na sajmu knjiga potpisivao sam čitaocima
svoj novi roman.
Samo dvojica su uspeli da mi umaknu,
ali sam im zapamtio lica.

Sinoć je u Domu kulture održano uspešno pesničko veče.
Sala je bila mala da primi sve one koji nisu došli.

Ceo tiraž svoje nove knjige podelio sam prijateljima.
Nijedna nije pala u ruke neprijatelju.

Podvig genetskog inženjeringa:
polemičar koji istovremeno laje, njače i grokće.

U Beogradu je zabeležen još jedan slučaj
vršnjačkog nasilja.

Jutros su se u tramvaju potukla dva penzionera
oko slobodnog sedišta.

Unuk strašno liči na dedu. Nema ni kosu ni zube.

Naši fudbaleri su fizički izuzetno dobro pripremljeni.
Mogli bi do sutra ovako da se vuku po terenu.

Život nas nije mazio.
Izostala je predigra.

Ako do sada nisi imao seksualnih problema,
glupo ti je da pod stare dane s tim počinješ.

Ne mora baš sve da ima svoj kraj.
Evo ja se svog odričem.

VESELIN LARI MIŠNIĆ (1954)

Ovo što ću vam reći nije za novine.
I molim vas da bude objavljeno na naslovnoj strani.

Otkad su nas saterali u ćošak,
ne popuštamo ni za pedalj.

Kad su shvatili da ne mogu da nas uplaše,
uterali su nam strah u kosti.

Nismo mi pobjegli sa bojišta. Oterali su nas!

Nakon otvorenog pisma grupe građana predsedniku,
policija je munjevito sprovela istragu
da bi utvrdila ko predsedniku otvara poštu.

Policajci su pucali iznad glava demonstranata.
Pogodili su samo one koji su izvirivali!

Ako legalizujemo drogu,
kriminalci će morati da se bave samo politikom.

Kad setva omane, doprinos je nemerljiv.

Ne razumem ove naše prošnjake.
Prose za hranu, a potom sve spiskaju na jelo.

Od kada sam se oženio,
svuda me vode kao nestalu osobu.

Kad me žena zatekla golog u krevetu sa ljubavnicom,
i kad je počela da joj čupa kosu i da je tuče,
rekao sam joj: udri kurvu, brak nam rastura.

Mnogi od nas preteruju u samohvali.
Ja mislim da sam u svemu najbolji,
ali se time nikad ne bih hvalio.

Imam dobru platu pa mogu da gladjem o svom trošku.

Pamtim i bolje dane.
Mada ne baš najbolje.

Da se juče nisam rodio,
danas bih već razmislio.

RADMILO MIĆKOVIĆ (1954)

Vlast je odgovorna za ono što nas je snašlo,
a opozicija za ono što nam se nije desilo.

Dolaze bolji dani za naše prosjake.
Stiže im pojačanje.

Sto dana vlade.
To je za narod hiljadu i jedna noć.

Siva ekonomija, žuta štampa, belo roblje.
Šta je tu crno?

Nestašica lekova umiruje penzionere.

Svi snovi su mu se ostvarili.
Zato više ne može mirno da spava.

Sitne lopove prati policija, a krupne televizija!

Pravda je osuđena na smrt. Vezali su joj oči!

Mislite o sebi sve najbolje.
Niko to ne ume bolje od vas.

Ako vam se neko unapred zahvaljuje,
ponašajte se kao da ste mu pomogli.

Ostao sam bez hrane, lekova i ogreva.
Za mene novogodišnja groznica može da počne.

Primetio sam neke promene na reproduktivnom organu.
Nadam se da su demokratske.

ZLATKO TOMIĆ (1954)

Poslije svakog državnog razdruživanja
padne obećanje o druženju na nekom boljem mjestu.

Besmisao je kad se cijeli život vrtiš u krugu
i na kraju shvatiš da si se mogao vrtjeti i bez kruga.

Netko je pucao u nas,
ali još nismo pročitali novine
da saznamo što nam se dogodilo.

Pala je krv,
ali mi odbijamo slijediti njen kukavički primjer.

Nevjerni Toma i od slamki spasa traži
da polažu prvu pomoć.

Više ne spaljuju knjige.
Površno ih čitaju.

Od stabla nije vidio šumu
pa ju je posjekao.

Tom živčano podrovanom tipu htio sam donirati živce,
ali nismo bili ista bijesna grupa.

Hrvatski predsjednik je došao među građane,
ali oni ne mogu ni sebe prehraniti.

Sve mi ide u prilog,
ništa u glavno jelo.

Poslije trećeg dana štrajka glađu
ni crijevima više nije do trbušnog plesa.

Kad prislonim cijev pištolja na svoje čelo,
neistomišljenici u mojoj glavi se malo primire.

Umiremo prema istinitom događaju.

Bojim se smrti i raspadanja.
Bože, imaš li neki prašak protiv praha?

Bliži se Nova godina, raspoloženje raste,
ali mi već imamo pripremljene vreće s pijeskom.

ZORAN T. POPOVIĆ (1957)

Ja nemam dovoljno reči da opišem ovaj kaos u zemlji.
Zato i pišem aforizme.

Do juče nisu mogli očima da se vide,
a danas su zajedno u vladi.
Vlast zbližava ljude.

Spoljnu politiku Srbije mogla bi da vodi i moja baba,
uz malu pomoć britanskog i američkog ambasadora.

Ajmo svi, ručice gore.
Ovo je pljačka!

Korupcija u Srbiji se smanjuje,
jer opada kupovna moć građana.

Nema više stezanja kaiša građanima.
Probaće se s omčom oko vrata.

Svaka škola se plaća. Plati, pa diplomiraj!

Poslednje pacijentove reči: Doktore, vraćajte mi pare!

Bila je patrijarhalno vaspitana.
Tek posle trećeg seksa prešli smo na ti.

Nisam se odazvao pozivu za mobilizaciju.
U vojnom odseku mi to vode kao propušteni poziv.

Ja verujem u zagrobni život.
Mi već živimo u paklu.

Jedva čekam potop,
jer je ove godine bila suša kakva se ne pamti.

JOVO NIKOLIĆ (1958)

Do svesrpskog pomirenja nikada neće doći
jer će uvijek biti onih koji se ne mire
sa okupacijom zemlje.

Dezerteri kad-tad budu amnestirani.
Djela boraca ne zastarijevaju.

Život se vraća na ove prostore
– kao zločinac na mjesto zločina.

Demokratija je UZMI ILI OSTAVI,
a diktatura EVO TI GA NA!

Životni standard je prilagođen građanima:
pao je na njihov nivo.

Političari jedu i ono što se ne jede.
Zato je narod gladan.

Armiji nezaposlenih prije će stići poziv za mobilizaciju,
nego za posao.

Normalno je da direktor ide kući s posla prije radnika
jer je prije i sagradio kuću.

I naši radnici bi izašli na ulice
kad bi imali odakle.

Morali smo legalizovati divlju gradnju
da kompletan sistem ne bi došao u pitanje.

Morali smo da se prodamo
jer smo bili potrebni drugima nego sebi.

U podzemlju se ne puca u vazduh.

Igre na sreću su dokaz da nesreće zbližava ljude.

Bolje je da ideja prenoći,
nego da njenog tvorca pojede mrak.

Odavdje su svi ponijeli lijepe utiske
pa nije čudo što su nama ostali ovakvi kakvi jesu.

MILAN R. SIMIĆ (1959)

Kraj rata dočekali smo uzdignutih ruku!

Na našu slavnu prošlost stavljena je tačka.
Pravopisna formalnost.

Izmišljamo nova radna mesta.
Bolje su plaćena od starih.

Vodimo računa o najgladnijima.
Kontejnere ne praznimo po nekoliko dana.

Nevino optuženi ima olakšavajuću okolnost.
Ovo mu je prvi put!

Naravno da se i mi pitamo!
Neko mora da odgovori na ultimatum.

Pa šta ako je lekovima istekao rok trajanja?
Ko je vama kriv što se niste razboleli na vreme?

Ne okreći se, sine! Može majka da ti bude!

Šta ti je solidarnost!
Ono što niko ne sme da kaže, ne smem ni ja.

Smak sveta mora da čeka.
Globalizacija je bila brža.

Primljen sam u Udruženje književnika Srbije
pre nego što sam išta napisao.
Komisija je u meni prepoznala budućeg pisca.

Imam zaraznu bolest.
Prenesi dalje!

SLAVOMIR VASIĆ (1962)

Ni danas nije svanulo,
ali ja strpljivo čekam novi dan.

Sačuvali smo rodnu grudu.
Mada ne u prirodnoj veličini.

Platili smo sve zablude!
Sada su samo naše.

Laž je kod nas neodrživa.
Mi to odmah progutamo.

Vaš izborni program je fantastičan.
I više od toga: naučnofantastičan.

Zapis na giljotini:
Hvala što koristite naše usluge.

Lako je prepoznati Srbina u Njujorku.
Nosi opanke sa mamuzama.

Danas primam platu,
a još se od prethodne nisam oporavio.

Sanjao sam o slobodi i probudio se u goloj vodi.
Probudio me vodeni top.

Imam i ja lepu reč za njih. Lepo ih molim da odu.

SLOBODAN SIMIĆ (1963)

Naš Titanik je najkvalitetniji.
Još tone.

Imamo jasan plan.
Radićemo po intuiciji.

Mi nismo sluge Evrope.
Ali možemo da poslužimo.

Za ideale demokratije bili smo spremni da poginemo.
Sada bismo mogli samo da ubijemo.

Ovde nema ništa.
Ovde smo svoji na svome.

Ko tvrdi da smo nepismen narod?!
Gde to piše!?

Pobedio je razum.
Pa smo morali da prebijemo njegove navijače.

Nezaposleni zloupotrebljavaju službeni položaj.
Traže posao.

Ko nema jake veze, brzo otkaçi.

On je vrlo popularan političar.
Obećava po svadbama.

On je uvek sa svojim narodom.
Jednom rečju, izgubljen čovek.

Kad platim režije,
ostaje mi samo da statiram.

EKREM MACIĆ (1966)

Da nismo otišli u šumu,
panjevi nikada ne bi ugledali svjetlost dana.

Plus 40!
Nije ovako grijalo ni kad je komšiji planula kuća.

Pojeo sam dvije kifle,
a ostalo mi je i nešto sitniša da kupim jednu fabriku.

Crkva i država usko sarađuju.
Crkva ide državi na informativni razgovor,
a država crkvi na ispovijest.

Vjera propisuje post od mjesec dana,
a država do novih izbora.

Da sirotinja ovoliko ne jede,
mogli smo hraniti pola Evrope.

Bolje je biti lijep nego pametan.
Ljepota je prolazna, a pamet ostaje na Birou za
zapošljavanje.

U obrazovanju nema mita ni korupcije.
Ili daš, ili ne znaš!

Utakmica je završena neriješeno.
Oni su nama uzeli tri boda, a mi njima novac.

Naš skakač nikako da savlada tu visinu.
Izgleda da je letvica predebela.

Ako meni impotencija ne smeta,
ne znam što mi žena pravi problem?

Za brak je potrebno dvoje.
Za sreću još manje.

VLADIMIR MIĆKOVIĆ (1967)

Vlast je bitno izmijenila položaj sirotinje.
Sirotinja sada ima dvotrećinsku većinu.

Osvanuo je tekst,
a gdje je novinar?

Naš mrak se malo popravio.
Manje jede!

Rodio se rasipnik.
Prohodaće i nepokretna imovina.

Njega ne treba posebno predstavljati.
Ničim to nije zaslužio.

Pitaju me zašto češće ne gostujem na televiziji.
Nije ovolika glava za male ekrane.

Nakon što sam ručao jaretinu,
konobar mi nije vratio kusur.
Kaže: ne može i jare i pare.

Majko što si me rodila?!
Da ima ko da me odvede u starački dom, sine!

Voda u koljenu, kamen u bubregu, pijesak u želucu...
Malo-pomalo, materijal za vječnu kuću.

Odakle vam moljci?
Izvadili smo ih iz naftalina.

Nema boljih od nas!
Koga nema, bez njega se može.

DEJAN TOFČEVIĆ (1971)

Srbija je neobična zemlja,
što se više razvija sve je manja.

Danas smo pojeli poslednje mrvice hrane.
Sutra prelazimo na nuklearni program.

Ovakav narod zaslužuje goru vlast!
Ali gde je naći?

Državni vrh je toliko pao
da mu je podzemlje iznad svega.

A sada ćemo čuti izveštaj o stanju na putevima
od dežurnog lekara u hitnoj pomoći.

Naši argumenti su toliko jaki
da mogu volu rep da iščupaju.

Kardiolog je ostavio srce na terenu
kada je otrčao u privatnu kliniku.

Mene je teško porediti sa drugima
jer drugi ipak nisu prvi.

BOJAN LJUBENOVIĆ (1972)

Ne damo Kosovo. Ne damo polovinu Kosova.
Ne damo četvrtinu Kosova.
Mi kad nešto ne damo, ne damo do kraja.

Istraživanja su pokazala da je svaki drugi građanin Srbije
natprosečno inteligentan.
Nesreća je u tome što nam državu ne vode drugi
nego prvi!

Odlazećoj vladi hvala na svemu što je učinila za nas.
Možda je ona mogla da učini i više,
ali mi više ne bismo mogli da podnesemo!

Izborna utakmica je počela.
Upozoravaju se mediji da navijaju fer i pošteno!

Istina je jedna.
Zato ne može da stigne u sve naše informativne emisije.

Prodali smo dušu đavolu.
To je jedina privatizacija koja nam je uspela...

Nepravедno je sudije Haškog tribunala
optuživati za sporost.
One presudu donesu odmah,
ali se dokazni postupak oduži...

Policija u štrajku ostvaruje minimum procesa rada.
Privedene ovih dana tuče što mora, a ne što voli!

Logično je da više umiremo nego što se rađamo,
jer je za rađanje potrebno dvoje, a za smrt samo jedno.

Naša fudbalska reprezentacija
igrala je sa jednim isturenim napadačem,
ali do kraja utakmice nismo uspeli da utvrdimo
ko je to bio!

Izgubio sam novčanik.
Nalazaču sledi – razočaranje!

Kad pogledamo iza sebe, ne vidimo ništa.
Izgleda da smo baš daleko odmakli!

Poštovani gledaoci, u Srbiji je od jutros magla toliko gusta
da većina naših građana ne vidi dalje od nosa,
a sve su prilike da će se slične vremenske prilike zadržati
i narednih nekoliko decenija...

MIODRAG STOŠIĆ (1982)

Kada sam dobio čir, učlanio sam se u stranku.
Čuo sam da politika izvaliči ono najgore iz tebe.

Ja sam ministar a moj brat blizanac je lopov.
Ljudi nas uopšte ne razlikuju.

Nizak standard građana izazvao je podele u Vladi.
Prvo su podeljene plate, a onda stanovi.

Naši političari se dele na one koji krađu
i na ove koji krađu.

Prilikom hapšenja tajkuna bilo je opiranja.
Policija se opirala da ga uhapsi.

Klinci, ovoga puta ćemo napisati da ste dilovali drogu,
ali ako vas još jednom uhvatimo da cepate plakate,
najebali ste!

Napoleon nizak. Hitler nizak. Berlusconi nizak.
U vlasti su kratke noge.

Osobama slabijeg zdravlja
ovih dana se ne preporučuje odlazak kod lekara.

Imam dar za lekara.
Nalazi se u koverti.

Hteo sam da opljačkam banku,
ali je banka bila brža.

Našao sam posao u nevladinoj organizaciji.
Plata nije velika, ali državna služba je državna služba.

Moj deda je jutros prebacio stvari iz torbe u kontejner.
Eto, kad ostariš sve radiš naopako.

Bila je žena mog života.
A onda je postala moja žena.

Svakoga dana šetam ženinu pudlicu.
Takvi smo mi švaleri – jednu ženiš, drugu šetaš!

VLADIMIR DRAMIĆANIN (1982)

Ja sam realista.

Naslikao sam Srbiju u razmeri 1:1.

Gubitak Kosova možete pratiti preko malih ekrana.

U rezoluciji 1244.

Znamo da je Kosovo srpsko,
ali mušterija je uvek u pravu!

I u ratu sam bio redar.

Brisao sam sela obeležena na tabli.

Imam alibi,

u vreme ubistva bio sam u bekstvu.

Svedoka su bacili ajkulama i dokazali tvrdnju
da se svedoci uvek nađu na pogrešnom mestu.

Ministar policije mora da zna sve
o organizovanom kriminalu.

To mu je zanimanje.

Stari ljudi se sećaju boljih vremena.

Mladi se ne sećaju gorih.

Dva i dva su četiri.

Ali nemojte me držati za reč.

Sinoć sam u krevetu ženu podsetio na neke stvari.
Nismo platili struju, vodu, telefon...

Moju knjigu možete pronaći
na svim bolje snabdevenim pijacama.
Kilogram staje sto dinara.

BOJAN RAJEVIĆ (1988)

Zdrav čovjek ima hiljadu želja, a bolestan samo jednu:
da pobijedi na izborima.

I mi konja za trku imamo. Trenutno je na vodećoj poziciji.

Saglasno dogovoru o slobodi kretanja,
i preostali Srbi mogu da pobjegnu sa Kosova.

Žrtve nisu prepreka na putu ka pomirenju.
Mi to sa sigurnošću možemo da tvrdimo
jer smo sve do maločas gazili preko leševa.

Pamet mi ne ulazi u glavu
iako ima pravo na slobodan pristup informacijama.

Pokušali smo da prođemo glavom kroz zid,
ali nismo uspjeli.
Ne može sve na inteligenciju.

Sve više stranaca dolazi u Crnu Goru
zato što u svojim zemljama ne mogu da žive od kriminala.

Volim da nosim odjeću u kojoj mogu
komotno da se osjećam.
Recimo, čarapu na glavi.

Policajci su mafiji stalno za petama.
Svake večeri je otprate do kuće.

Pred zakonom su svi jednaki,
pa pendrek ne može da razabere ko je kriv a ko nije.

Neki ministri prolaze golgotu.
Znam jednog koji je razapet na nekoliko fotelja.

Nema potrebe da se brinemo za cijene.
One više nisu male.

Država izlazi u susret građanima
koji se žale da nemaju ni prebijene pare.
Udara ih po džepovima.

Poraženi smo u derbiju začelja,
ali ne može jedna utakmica da bude mjerilo kvaliteta.

Osjetismo potrebu da se operemo od grehova.
I bi potop.

ČARNA POPOVIĆ (1989)

Ne razumem ljude koje stoje i čekaju.
Na njihovom mestu ja bih sela i čekala.

Mene bole kosti jer se ništa ne menja.

Kompromis je lukav način
da ne dobiješ ono što želiš.

Da ljudi ne gledaju kuda idu,
vidim po mnogim ugaženim govnama.

Pešaci će pre poginuti,
nego da sačekaju sledeći autobus.

Ljudi me pitaju: odakle ti takvi mišići na rukama?
A ja im kažem: studiram književnost!

Semestar prođe. Predavanje nikada.

Nekad sam bila slaba i nisam se bojala ničega.
Sada sam jaka i sve me plaši.

Čuvam u flaši sve svoje suze.

Svašta sam pametno imala da kažem
dok nisam počela da mislim.

Satira fest 2012.

SATIRA FEST 2012

Selektor Aleksandar Baljak

Elektronsko izdanje
1. novembar 2012. br. 118. - Dodatak

© ETNA - Elektronski časopis za satiru

www.aforizmi.org/etna

Urednik
Vesna Denčić

ISSN 2217-8902 (Online)

